

21 Aralık 1963

İçeriği Yazan: [Ata ATUN](#) [1] Zaman: Cum, 23/12/2011 - 18:32

Yeni yetme dediğimiz çocuklukla delikanlılık arasında bir yaşıyordum o yıl.

Babam yurt dışında görevli olduğundan, okulun yurdunda kalıyordum. Zaten ilkokul, ortaokul ve lise yıllarımın büyük çoğunluğu hep yurtlarda geçtiğinden hiç yabancılık çekmezdim gittiğim okullardan. Farklı bir yurttan kalmaktan ve yeni arkadaşlar edinmekten...

Orta eğitimim süresince Kıbrıs'ta 3, Türkiye'de de 3 farklı okulda eğitim almamdan dolayı çok zengin bir arkadaş yelpazem var. Son 10 yıldır KKTC'deki üst düzey yöneticilerin büyük bir kısmı benim sınıf arkadaşım. Türkiye'deki sınıf arkadaşlarımda neredeyse tümü ya politikada, ya devlette, ya da önemli şirketlerde üst düzey görevlerde.

Mağusa Namık Kemal Lisesinde öğrenciydim o sene.

Derslerim çok iyi gidiyordu ve sınıfımın en iyileri arasındaydım. Az çalışıp, iyi notlar alırdım. Bol bol sportif etkinliklere katılıyordum ve iyi bir de izciydim.

Bandodaydım ve 1. trompet çalışıyordum. Hala bazı bandocu arkadaşlarımla buluştuğumuzda o güzel, müzik ve coşku dolu günleri anarız. Bandonun sayesinde ABD Başkan yardımcısı Johnson ile el bile sıkışmıştım. Johnson, Kıbrıs'ı ziyaret ettiğinde, karşılama töreninde bize doğru yürümüş ve en önde olduğumdan benim elimi sıkıştı.

İzciliğin tüm faaliyetlerine katılır, senelik kamplarda yerimi hiç kaçırmaz katılırdım.

Okulun hem futbol takımında sol bek, hem de basketbol takımında oynuyordum.

Çocukluk aşkım bile vardı.

Bırakın ele ele tutuşmayı, karşılıklı konuşmayı ve kuytu köşelerde buluşmayı, uzaktan bakışmak bile büyük bir başarıydı o dönemde.

Ayda bir, vanı ile bir satıcı gelir beni bulur ve vanının kapaklarını açarak "ne istersen al, baban ödeyecek" derdi. Belli ki rahmetli babam binlerce kilometre uzaktan benim için sipariş verirdi, yalnızlık ve unutulmuşluk hissetmeyeyim diye.

Yeni yetmeliğin bütün coşkusuyla geçiyordu o mutluluk dolu günlerim.

O yılın ilk kötü haberi Amerika Birleşik Devletleri Başkanı John F. Kennedy 22 Kasım'da Dallas'ta öldürülmesi ile geldi.

Bu suikast bana çok bir mana ifade etmedi ama hayatımda birşeylerin değişeceğini de işaretini vermişti sanki. Nedense çok üzülmüştüm Kennedy'in vurulmasına.

İngilizcem iyi idi ve okul sonrası karşımızdaki hastanenin girişinde bulduğum İngilizce gazetelerden Kıbrıs'ta, özellikle bizim dünyamızın dışında yaşayan Rumlarda ve dünyada nelerin olup bittiğini öğrenmeye çalışırdım.

Rumcam da iyi idi ama yazamıyordum bir türlü. Okuması kolaydı, konuşması da ama Rumca'yı sokakta öğrendiğimden yazmak neredeyse imkansızdı. Kırk çeşit vurgusu, çok sayıda "o, a ve i" harfleri vardı. Hangisinin nerede olduğunu ve niye orada olması gerektiğini de hiç öğrenemedim.

20 Aralığı 21 Aralığa bağlayan gece Rum Polislerinin Lefkoşa'nın Tahtakala bölgesinde Türkleri yoklama bahanesiyle durdurup üzerlerine ateş açmaları sonucu Zeki Halil ve Cemaliye Emir Ali isimli iki Türk'ün şehit olduğu haberi, bir bomba gibi düşmüştü yurda. O gün Cumartesi idi ve haber geldiğinde kahvaltımızı yapıyorduk o dönemde yurdun mutfağı olarak kullanılan Tekke Binasının içinde.

Aynı günün sabahı Lefkoşa Türk Lisesi bahçesinde toplanan öğrenciler gece meydana gelen olayı protesto ederken, Rum Polisleri öğrencilerin üzerine ateş açıp kaçtılar.

Pazar gecesi ise hemen yanıımızdaki Polis merkezindeki görevli Türkler küçük bir çatışma sonrası önce okula sığındılar, sonra da kale içine geçtiler. Silah seslerini duymuştuk. Polis merkezi ile aramızda sadece bir duvar vardı.

24 Aralık gecesi ise Rumların Kumsal bölgesine yaptıkları baskında Kıbrıs Türk Kuvvetleri Alayında Görevli Dr. Binbaşı Nihat İlhan'ın evinde karısı ve 3 çocuğu hunharca öldürüldü, bölgede yaşayan Türkler de Rumlar tarafından esir alındı.

Sonra kötü haberler arka arkaya gelmeye başladı.

Güzel günler, coşkulu günler bitmiş, yerini her gün bir başka katliam haberinin duyulduğu, şehitlerimizin sayısının çığ gibi arttığı kötü, korku dolu, kan ve gözyaşı dolu günler almıştı. Dolaşım özgürlüğü bitmiş, her yönü ile kısıtlı bir yaşam başlamıştı.

Bu kötü günlerde hayatını kaybeden şehitlerimizi saygı ile anıyor, onlara dualar ediyorum.

Onlar olmasaydı bu günleri asla göremezdik. Ruhları şad olsun.

Prof. Dr. Ata ATUN

ata.atun@politikadergisi.com [2]

Yorumlar

- [Dış Siyasa](#) [3]

Kaynak URL (18/04/2024 - 01:19 tarihinde yazdırıldı):

<https://politikadergisi.com/makale/21-aralik-1963>

Bağlantılar:

[1] <https://politikadergisi.com/pd-uye/ata-atun>

[2] <mailto:ataatun@politikadergisi.com>

[3] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/dis-siyasa>